

Nieuw-Vlaams Magazine

Maart 2017

- 1 jaar na 22 maart:
Jan Jambon veegt Kanaalzone schoon
- Nieuw Decreet Lokaal Bestuur:
"Minder mandaten, lagere vergoedingen"

**De Verandering Werkt,
ook voor wie ondernemt.**

Ontdek in de uitneembare folder in het midden van dit magazine 13 maatregelen die het verschil maken voor ondernemers.

Zuhal Demir:

"Ik wil een makelaar in kansen zijn"

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

29

Zoveel concrete voorstellen voor verandering heeft de N-VA op tafel gelegd in de werkgroep Politieke Vernieuwing in de Kamercommissie Binnenlandse Zaken. Daarbij springen de afschaffing van de Senaat en een vermindering van de 150 bestaande Kamerzitjes het meest in het oog. Brecht Vermeulen hoopt als voorzitter van de nieuwe werkgroep snel tot de eerste resultaten te komen.

Vlaams Parlementslid Koen Daniëls

@koendaniels op 6/03/2017

Wat @de_NVA in de schijnwerper plaatste, erkent nu ook @crevits: Nederlands en ouderbetrokkenheid zijn ook in het onderwijs de sleutel tot succes.

Luc Luwel (Voka Antwerpen)

@LucLuwel op 15/03/2017

Na 20 jaar stellingoorlog eindelijk memorabel akkoord over Antwerpse mobiliteit #oosterweel.

De N-VA-volksvertegenwoordigers in de commissie Welzijn van het Vlaams Parlement hebben een hart voor de zorg, en dat niet alleen op de Dag van de Zorg. Het hele jaar door ijveren ze ervoor dat meer geld bij de mensen terecht komt en minder geld naar de structuren gaat.

Nou moe

Er gebeuren wel vaker incidenten aan de woning van Bart De Wever. Zo werd er dit jaar al eens een vuilnisbak uitgekierped over zijn wagen. En in 2012 trof hij zelfs een afgehakte varkenskop aan op zijn oprit. Maar een bijl door het raam gooien? Dat is van een andere orde. Gelukkig waren De Wever en zijn gezin met vakantie op het moment van de feiten. Maar zijn moeder was die dag wel aanwezig in de woning. Zij kwam er gelukkig met de schrik vanaf. En de verdachte, die de politie vrij snel wist op te pakken op basis van camerabeelden? Die werd na verhoor meteen weer vrijgelaten door het parket ...

“Nietzsche heeft een natie ooit gedefinieerd als een gebied waar mensen dezelfde taal spreken en dezelfde kranten lezen. Ik blader nog weleens door *Le Soir* en *La Libre Belgique*, maar ik lees die kranten niet elke dag. Een natie is een voortdurend gesprek, en daarvoor heb je een voertaal nodig. In de feiten is Vlaanderen dus een natie. België is dat niet.”

Luc Devoldere, hoofdredacteur van *Ons Erfdeel*, in *Knack* (7/03/2017)

Goed bezig

In een interview in *De Morgen* stelde Groen-voorzitter Meyrem Almaci dat Theo Francken “manifest foute informatie de wereld instuurt” en “leugens verspreidt”. Dat verwijt kon de staatssecretaris niet over zich heen laten gaan. Op Twitter riep hij Almaci herhaaldelijk op om de bewijzen te leveren voor haar zware beschuldiging: “Welke leugens verspreid ik?” Voorlopig blijft een antwoord uit. Van ‘constructieve oppositie’ gesproken!

12

Vlaanderen kent al sinds 2001 strenge regels voor intercommunales. Het nieuwe Decreet Lokaal Bestuur trekt die regels nu ook door naar hun onderliggende structuren.

16

In Vlaanderen zet 15 procent van de jongeren zich al in als vrijwilliger. Miranda Van Eetvelde en Marius Meremans zijn daarom niet bepaald gewonnen voor het voorstel om een burgerdienst in te voeren.

18

Op 1 maart presenteerde de Europese Commissie haar Witboek over de toekomst van de EU. Europees Parlementslid Anneleen Van Bossuyt is blij dat dit, voor het eerst, taboes doorbreekt.

21

De centrale banken liggen onder vuur. Hun beleid wordt als gevaarlijk bestempeld en hun onafhankelijkheid in twijfel getrokken. Voor haar boek *De Geldmakers* dook Véronique Goossens (Kanaal Z) achter de schermen van de Nationale Bank van België.

Aanslagen

© ID_Maarten De Bouw

Een jaar later zijn we nu. Een jaar na de aanslagen in Zaventem en Brussel die ons allen troffen. Het waren immers geen lukraak gekozen doelwitten, maar herkenbare en strategische locaties. Wie neemt er niet eens het vliegtuig of de metro? Wij allen werden gevisieerd.

Honderden levens werden verwoest. Het menselijke leed is onnoembaar. De beelden van de schreiende baby op het lichaam van zijn dode moeder, tussen de brokstukken van de luchthaven, krijg ik nooit meer van mijn netvlies. Het was een gruwelijke dag met verschrikkelijke naweeën.

Het is moeilijk te begrijpen en te verklaren dat mensen die hier zijn opgegroeid, die alle zorgen en kansen kregen, die genoten van onze rechten en vrijheden, deze laffe daden hebben gepleegd. Het is wrang, maar het mag ons niet verblinden. We mogen ons niet tegen elkaar laten opzetten.

Sterker

We mogen evenmin wegstijven van de realiteit. In ons midden woekert een extremistische ideologie die vijandig staat tegenover onze verlichte waarden, die openlijk sektarisme en segregatie verdedigt en geweld goedpraat en gebruikt.

Ondertussen namen we verschillende maatregelen om ons te beschermen tegen deze dreiging. En wij moeten ook verder gaan. Ik denk dan aan het invoeren van een wettelijk kader voor de noodtoestand, gespecialiseerde terreurrechtbanken en een grotere bestuurlijke slagkracht.

En ik wil hier nogmaals mijn dank uitspreken aan onze politieagenten, de veiligheidsdiensten, de hulpdiensten en onze militairen. Mensen die dag en nacht instaan voor onze veiligheid, en op wie wij meer dan ooit een beroep moeten doen. Want hun inzet zal lonen. Europa zal nog donkere dagen doormaken. De barbarij is niet verdwenen. Maar de Verlichting is sterker dan duisternis. Hoe zwaar en hoe moeilijk de strijd ook is, op het einde winnen wij.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

De Lijn: fiscus controleert vakbond

De socialistische vakbond bij De Lijn betaalt herhaalde verkeersboetes nog steeds terug aan zijn leden. “Dat is het bewijs dat sommige vakbonden echt niet wakker liggen van verkeersveiligheid”, stelt Vlaams Parlementslid Annick De Ridder, die dit kwalijke gebruik eerder al aan het licht bracht. “Maar de aangeklaagde praktijk staat niet alleen haaks op elk beleid voor verkeersveiligheid, hij is mogelijk ook fiscaal laakbaar”, zegt Kamerlid Peter Dedecker.

De terugbetalingen door het ACOD vormen een voordeel van alle aard voor de werknemers van De Lijn. En daarop moeten sociale bijdragen worden betaald. Meer nog: de vakbond moet daarvoor een fiscale fiche opmaken, zodat doeltreffende controle mogelijk is.

Op vraag van Dedecker start minister van Financiën Johan Van Overtveldt alvast zo’n controleactie op. “Maar het blijft natuurlijk absoluut noodzakelijk dat er een eind wordt gemaakt aan de terugbetaling van boetes en het ondergraven van elk verkeersveiligheidsbeleid.”

Huurpremie in de lift

Vlaamse gezinnen die al vier jaar of langer op de wachtlijst voor een sociale woning staan, kunnen bij de overheid een huurpremie aanvragen. Vorig jaar ontvingen meer dan 11 000 gezinnen zo’n maandelijkse premie van gemiddeld 113 euro, goed voor een totaalbedrag van 15,4 miljoen euro. Een absoluut record. “Het is positief dat we steeds meer gezinnen bereiken”, stelt Jelle Engelbosch.

“In het verleden was het bestaan van de huurpremie onvoldoende bekend, waardoor net de meest kwetsbare gezinnen die soms misliepen”, verklaart het Vlaams Parlementslid. “Maar de volgehouden communicatie van minister Liesbeth Homans werpt duidelijk haar vruchten af.” De Vlaamse huurpremie werd in 2012 ingevoerd om sociale huurders op de private huurmarkt aan een woning te helpen, in afwachting van de toekenning van een sociale woning.

Ook Sociale Huisvestingsmaatschappijen fuseren

Tegen het eind van deze regeerperiode moet elke Sociale Huisvestingsmaatschappij (SHM) minstens 1 000 huurwoningen beheren. 35 van de 91 SHM’s moeten daarom op zoek naar een fusiepartner. “Grotere SHM’s betekent een werking die meer kostenefficiënt is - meer doen met minder middelen dus - én een betere dienstverlening voor de huurders”, zegt Björn Anseeuw.

Vandaag staan al zes fusies in de steigers, waarbij in totaal 15 maatschappijen zijn betrokken. Om die fusies in goede banen te leiden, heeft de Vlaamse Regering de nodige maatregelen genomen. Zo richtte de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) een ondersteuningsteam op. Dat biedt juridische steun aan de fuserende maatschappijen en helpt hen bij de financiële consolidatie en het in kaart brengen van hun patrimonium en gronden. “Voor die begeleiding trekt minister Homans jaarlijks twee miljoen euro uit”, aldus Anseeuw.

Björn Anseeuw: “Een fusie zorgt voor betere dienstverlening en meer kostenefficiëntie.”

Draaiboek

Daarnaast stelde het agentschap Wonen-Vlaanderen een draaiboek op, dat succesvolle fusies als voorbeeld meegeeft. “SHM’s staan er dus zeker niet alleen voor en kunnen verder bouwen op vorige ervaringen en expertise”, besluit Anseeuw.

Eindelijk statuut voor pleegouders

Meer dan twintig jaar hebben pleegouders moeten wachten op een statuut dat hun rechten en plichten vastlegt. Maar nu is er eindelijk een wetsvoorstel dat dit regelt. “In het belang van het pleegkind voorziet dat statuut in duidelijke afspraken tussen ouders en pleegouders”, legt Kamerlid Kristien Van Vaerenbergh uit.

Dankzij haar wetsvoorstel krijgen pleegouders vanaf het ogenblik dat een pleegkind bij hen komt wonen het recht om te beslissen over alle dagelijkse kleine zaken of dringende medische ingrepen, zoals de haarsnit of inentingen. Ook fundamentele beslissingen over de gezondheid, ontspanning, godsdienst en opleiding van het pleegkind kunnen aan hen worden overgedragen, mits het akkoord van de ouders. Iedere partij, ook de pleegouders, kan die beslissingen aankaarten bij de rechter, aan wie zo’n overeenkomst ook ter goedkeuring kan worden voorgelegd.

Recht op contact

“Kandidaat-pleegouders haken vaak af omdat het niet duidelijk is wat ze wel en niet mogen. En of ze contact kunnen blijven houden als zo’n kind opnieuw thuis gaat wonen”, zegt Vlaams Parlementslid Lorin Parys, die zelf pleegouder is. Het statuut regelt daarom ook de rechten van de pleegzorgers na afloop van de pleegzorg.

In het statuut voor pleegouders staat de hechting van het kind centraal.

Van kerk naar columbarium

Op initiatief van de N-VA keurde het Vlaams Parlement een decreetwijziging goed die meer mogelijkheden biedt om kerken een nieuwe bestemming te geven als columbarium. “Zo’n herbestemming als bewaarplaats voor urnen kan voortaan ook voor ongebruikte kerken zonder begraafplaats”, legt Vlaams Parlementslid Sofie Joosen uit. “Zo kunnen onze lokale besturen aan meer leegstaande kerken een nieuwe, mooie en zinvolle invulling geven”, vult haar collega Peter Wouters aan.

“Onze lokale besturen kunnen meer kerken nu een nieuwe en zinvolle invulling geven”, zegt Peter Wouters.

Tot voor kort moest elke begraafplaats ook elke vorm van lijkbezor-

ging mogelijk maken: het lichaam begraven, de as van de overledene uitstrooien op een strooiweide en de urne met de as bewaren in een urnenveld of in een columbarium.

“Daardoor kon een ontwijde kerk enkel tot columbarium worden omgevormd indien ze was omgeven door een begraafplaats waar je de as

kon uitstrooien en waar je ook lichamen kon begraven”, verduidelijkt Joosen. “Maar heel wat begraafplaatsen rond kerken zijn de afgelopen decennia gesloten en ontruimd, om plaats te maken voor parkeerterreinen en/of groen in het centrum van de dorpskern.” Het gevolg is dat er vandaag nog maar een paar ongebruikte kerken als columbarium zijn ingericht.

“Onze decreetwijziging brengt daarin hopelijk verandering”, besluit Peter Wouters.

Sofie Joosen: “Ook kerken zonder begraafplaats zijn voortaan om te vormen tot columbarium.”

Vreemdelingenzaken: proceduremisbruik aanpakken

De regering heeft een wetsontwerp goedgekeurd waarmee zij de strijd tegen proceduremisbruik in vreemdelingenzaken kan opvoeren.

“Vroeger moest je telkens een nieuwe zitting organiseren om over het proceduremisbruik te pleiten en te oordelen, wat magistraten afschrikte. Die procedure gaan we nu fors vereenvoudigen”, legt staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken uit.

Ook advocaten sanctioneren

“Er is nog een andere reden waarom rechters weinig optraden tegen procedure-

misbruik”, vervolgt Francken. “De enige sanctie, een geldboete, viel ten laste van de vreemdeling. Dat was meestal een onvermogen persoon, waardoor je die boete niet kon innen. Nu sanctioneren we ook de eigenlijke verantwoordelijke: de advocaat. Bovendien ontvangt die geen pro-Deo-geld meer voor zijn beroep.”

Toekomstverbond voor Oosterweel

De schop voor Oosterweel gaat dit na-jaar nog in de grond. De Vlaamse Regering heeft daartoe een breed Toekomstverbond gesloten met de burgerbewegingen en de Stad Antwerpen.

“Ik heb Oosterweel geërfd in 2014, op een moment dat niemand nog één cent gaf om het hele project”, benadrukt Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken Ben Weyts. “Stap voor stap hebben we het dossier verlost van de verschillende molenstenen om de nek.” Zo werden structurele bedreigingen voor de uitvoering afgewend. Het draagvlak voor het project werd ook vergroot met gerichte aanpassingen. En niet te vergeten: er kwam overleg met de burgerbewegingen, onder leiding van de intendant die de Vlaamse Regering speciaal voor dit project had aangesteld.

Samen naar de werkbank

Uit dat overleg groeide het nodige vertrouwen om samen vooruit te gaan: het conflictmodel werd ingeruild voor een samenwerkingsmodel. “In het begin stonden we samen voor de rechtbank en nu kunnen we samen naar de werkbank trekken”, stelt Weyts. De procedures bij de Raad van State worden ingetrokken. En er komt een ambitieus project voor het verbeteren van de bereikbaarheid en de leefbaarheid van de Antwerpse regio.

Vlaanderen bereidt brexit voor

Nu de Britten niet enkel uit de Europese Unie willen stappen maar ook uit de eenheidsmarkt en evenmin nog een douane-unie willen vormen, heeft Vlaanderen alle belang bij een breed en ambitieus vrijhandelsakkoord tussen de EU en het VK. De Vlaamse overheid heeft daarvoor al heel wat voorbereidend werk gedaan. En intussen zit ook Geert Bourgeois niet stil: de Vlaamse minister-president knoopt volop diplomatieke contacten aan op het allerhoogste niveau.

Deze maand nog verwelkomde Bourgeois de CEO van de Londense kamer van koophandel, die op uitnodiging van Voka een bezoek bracht aan Vlaanderen. Bij die gelegenheid sprak Bourgeois ook met Vlaamse bedrijfsleiders van enkele geviseerde sectoren. *Last but not least* had onze minister-president een bilateraal onderhoud met de Britse minister van Buitenlandse Zaken, Boris Johnson.

Minister-president Geert Bourgeois had een bilateraal onderhoud met de Britse minister van Buitenlandse Zaken, Boris Johnson.

Geen handelsbelemmeringen

“Het Verenigd Koninkrijk is onze vierde handelspartner”, benadrukt Bourgeois. “Hoge invoertarieven zijn dan ook het laatste wat we willen. Niet alleen voor de haven van Zeebrugge, die bijzonder zwaar dreigt te worden getroffen door de brexit, maar voor ons hele economische weefsel, dat leeft van de export. Daarbij streven wij niet alleen naar een multitarief op onze producten, maar ook naar zo weinig mogelijk grens- en douaneformaliteiten en het behoud van gemeenschappelijke productnormen.”

Vrijtijdswerk in sport: nieuw statuut

Vlaams minister van Sport Philippe Muylers heeft een nieuw statuut van vrijetijdswerk voor de sportsector uitgedokterd. “De recreatieve sportwereld draait op vrijwilligers. En dat willen we graag zo houden. Tegelijk willen we een rechtszeker kader bieden aan de vele geëngageerde mensen die naast hun gewone job ook nog taken opnemen in sportclubs en meer dan hun onkosten daarvoor vergoed krijgen.”

Vandaag bestaan er twee juridische kaders voor de sportwereld: de reguliere arbeidswetgeving en de vrijwilligerswetgeving. In de praktijk blijken die echter niet te bestaan. De vrijwilligersvergoeding kan enkel onkosten dekken, terwijl de reguliere arbeidswetgeving te zwaar is voor de meeste sportclubs. “Tussen beide stelsels gaat een grote grijze zone, waarin onze sportclubs - vaak noodgedwongen - oneigenlijk gebruikmaken van de vrijwilligersvergoeding”, stelt Muylers vast.

Fiscaal en sociaal kader

Alleen niet-commerciële organisaties kunnen een beroep doen op het nieuwe statuut, dat ook enkel van toepassing is op personen die zich ten dienste stellen van derden. Zo kan een scheidsrechter of trainer wel ervan gebruikmaken, maar een betaalde sportbeoefenaar niet. De vrijetijdswerker moet ook elders een volwaardig hoofdberoep hebben, minstens halftijds. Bij vrijetijdswerk is er ten slotte geen opbouw van rechten in de sociale zekerheid en wordt de vergoeding aan 25 procent belast als diverse inkomsten, met een vrijstelling op de eerste 30 procent.

Philippe Muylers zorgt voor een rechtszeker kader voor de vele vrijwilligers in sportclubs.

Herinneringsreis die zal bijblijven

Met een honderdtal jongeren van 16 tot 18 jaar maakte minister van Defensie Steven Vandeput een herinneringsreis naar het grootste vernietigingskamp uit de Tweede Wereldoorlog. “Auschwitz en Birkenau zijn veel meer dan enkele toevallig bewaarde historische gebouwen. Het zijn eeuwige littekens die voor altijd een plaats moeten hebben in ons collectief geheugen”, sprak de minister.

In Birkenau legde de minister ook een bloemenkrans neer aan het internationale gedenkteken voor de slachtoffers van het fascisme. In een korte toespraak riep hij iedereen op “om de herinnering aan die zwarte vlek in de geschiedenis levendig te houden en ervoor te zorgen dat dit nooit meer kan gebeuren.”

Oorlog herdenken

Als minister van Defensie vindt Vandeput het enorm belangrijk om de oorlog te herdenken. “Het is onze morele plicht om de boodschap van vrede uit te dragen. Vandaag doen we dat door jongeren bekend te

maken met de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog. De indrukken die ze tijdens het bezoek van Auschwitz en Birkenau opdoen, blijven hen ongetwijfeld de rest van hun leven bij.”

Steven Vandeput: “Auschwitz en Birkenau zijn permanente littekens van onze geschiedenis.”

Zuhal Demir: “Ik wil een makelaar in kans

Heel Vlaanderen kent haar verhaal ondertussen. Van mijnwerkersdochter naar staatssecretaris. Met het kompelsjaaltje van haar vader rond de pols legde ze de eed af bij ‘meneer de koning’. Zuhal Demir spreekt over haar vliegende start en plannen als staatssecretaris voor Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, Personen met een beperking, Grootstedenbeleid en Wetenschapsbeleid.

Uw levensverhaal is ondertussen welbekend: in één generatie van diep onder de Limburgse grond naar een kabinet hoog boven Brussel. Het maakt u volgens Bart De Wever de best mogelijke vertolker van het verhaal van kansen geven en kansen nemen in Vlaanderen.

“Mijn vader was onderwijzer in Turkije. Hij is in de jaren zeventig naar hier

gekomen om in de mijnen te werken. Hij is zelf op de sociale ladder achteruitgegaan, maar hij heeft dat gedaan om zijn vijf kinderen alle kansen te geven. Hij begrijpt nog altijd nauwelijks hoe het mogelijk is dat zijn dochter in één generatie van de cité naar de Wetstraat is gegaan. Het is een erkenning voor hoe hij ons heeft opgevoed. Het bewijst dat in Vlaanderen alles kan.”

Hilde Crevits (CD&V) raakte betrokken in een relletje met de linkse oppositie en een aantal onderwijs-sociologen. Ze zou te veel nadruk leggen op het belang van ouderbetrokkenheid. U schoot haar meteen te hulp.

“Natuurlijk hebben alle ouders het beste voor met hun kinderen. Maar dat moet ook blijken uit de aanpak. Als ik een aantal experts hoor zeggen dat allochtone ouders wel willen, maar dat ze de agenda van hun kinderen niet durven opvragen omdat ze schrik hebben voor hun zelfbeeld ... Pas op, dat speelt wel degelijk mee. Toen mijn ouders verhuisden uit de cité werd dat door veel burens en vrienden ook als

nensen zijn”

een soort van verraad gezien. Vanuit een bepaalde hoek wil men mensen als eeuwige slachtoffers blijven voorstellen. Maar dat draagt niet bij tot een oplossing. Het valt trouwens op dat de kloof tussen experts en leerkrachten bijzonder groot is. Leerkrachten steunen de motivering van ouders. Desnoods met zachte dwang. Ik vertrouw op die ervaring. De mensen voor de klas maken het verschil. Dat weet ik beter dan wie ook.”

De kritiek op u luidt dan: “Zij heeft het gemaakt, dus iedereen moet het maar kunnen.” Het heroïsche individu dat zichzelf bij de haren uit het moeras trekt.

“Ik had enorm veel geluk met mijn ouders, maar zoals ik al zei: alleen konden zij het ook niet klaren. Zonder de leraren die in ons geloofden en de hulp van Luc en Monique, onze Vlaamse burens, was het nooit gelukt. Zij hadden oog voor wat wij als kinderen konden en motiveerden het hele gezin om ambitieus te zijn. Ik mag er niet aan denken dat iemand deze helden - dat zijn ze voor mij - vandaag zou aanmanen om ‘niet te stigmatiseren’. Mijn ouders konden geen goed Nederlands met hun kinderen spreken. En er waren destijds geen inburgeringscursussen en taallessen. Maar ze wisten wel heel goed hoe belangrijk Nederlands was. Iedere week brachten ze ons naar de bibliotheek en moesten we vijf boeken lezen.”

Discriminatie is zeer reëel en kan iedereen treffen. Maar niet alle discriminatie is te wijten aan racisme.

Gaat u andere accenten leggen dan uw voorganger, Elke Sleurs?

“Qua stijl zullen die ongetwijfeld verschillen. Elke werkt liever in de luwte, terwijl ik ben geboren met een grote mond. Maar Elke heeft wel belangrijke zaken kunnen realiseren. Ik denk aan de oprichting van drie multidisciplinaire centra voor de behandeling van slachtoffers van seksueel misbruik en aan de versterking van de rechten van de transgenders. Mezelf zie ik als een makelaar in kansen. Vlaanderen biedt mensen enorm veel kansen, alleen raken die niet altijd tot bij wie een kans zoekt. Drempels naar die kansen wegwerken, dat is mijn ambitie.”

U voegde meteen de daad bij het woord. Nouri, een Syrische vluchteling, schreef u een brief omdat hij na zestig sollicitaties nog geen job had gevonden.

“Nouri is aan de slag ondertussen, bij een scheepshersteller in Kruibeke. Hij gaat leren monteren, lassen en motoren herstellen. Als het wat meezit en hij grijpt die kansen, dan is hij vertrokken. Die jongen zocht een kans om te beginnen. Hij had al veel sollicitatiebrieven verstuurd, en dat toonde aan dat hij er echt voor wou gaan. Ik denk dat er kansen zijn voor iedereen. Ook voor mijn ‘doelgroepen’ als staatssecretaris van Gelijke Kansen: 55-plussers, mensen met een migratieachtergrond, mensen met een beperking, mensen in armoede.”

U noemt consequent 55-plussers als een van uw doelgroepen voor gelijke kansen. Zijn er voor hen minder kansen?

“Op onze arbeidsmarkt zijn drie groepen er veel slechter aan toe dan in andere landen: laaggeschoolden, ouderen en mensen met een migratieachtergrond. Proffen van de Universiteit Gent hebben praktijktesten uitgevoerd waarbij ze fictieve cv’s uitstuurden. En leeftijd kwam daar als de ergste discriminatie uit. Meer dan ras, religie of geaardheid. Dat heeft met onze structurele economische gebreken te maken - de veel te hoge lasten op arbeid en veel te dure oudere werknemers. Maar het vertaalt zich ook in mentaliteiten en vooroordelen. Discriminatie is zeer reëel en kan iedereen treffen. Maar niet alle discriminatie is te wijten aan racisme, en dat is wel een sfeer die sommige partijen constant proberen te creëren. Vaak is het gewoon een gebrek aan vertrouwen.”

U zegde Unia, het voormalige centrum voor gelijke kansen en racismebestrijding, meteen stevig de wacht aan. Nochtans moeten zij discriminatie aanpakken.

“Ik maak mij zorgen over Unia, ja. Het was geen opgezette aanval, maar een vraag van een journalist die ik in alle eerlijkheid heb beantwoord. Unia heeft

op zijn minst een perceptieprobleem. Moet je je echt buigen over het ‘lachend kakske’ van een Miss België? Moet je Unia ernstig nemen als het twijfels heeft bij het boerkinverbod in Antwerpse zwembaden? Veel Vlamingen vertrouwen de instelling niet. Ze hebben het gevoel dat de lat niet voor iedereen gelijk ligt.”

Als we iedereen aan de slag krijgen die kan werken, dan gaan we ook diegenen die het echt nodig hebben veel beter kunnen helpen.

Wat gaat er nu gebeuren?

“Naar aanleiding van een uitgelekte mail waarin een Unia-jurist een veroordeling voor haatpraat betreurde, heeft de Joodse gemeenschap haar vertrouwen in Unia formeel opgezegd. Dat is een signaal dat ik niet kan negeren. Dat is een fundamenteel probleem. Het is de aanleiding geweest voor Liesbeth Homans om een audit te vragen. Ik wacht de conclusies daarvan af, maar als de rust is teruggekeerd, ga ik het gesprek aan met de directeur van Unia, Els Keytsman. Ze hoeft zich geen zorgen te maken. Ik heb met mijn broer aan de deur van discotheken gestaan waar ik naar binnen mocht en hij niet. Ik weet hoe het voelt.”

In de pers kreeg u stevige kritiek op de cijfers die u citeerde: dat slechts vijf procent van de klachten over leeftijdsdiscriminatie ging.

“Dat zijn nochtans de laatst beschikbare cijfers uit een officiële publicatie, en ze stroken met de bevindingen van rapporten die Unia zelf heeft besteld. Journalisten beschuldigen mij van halve waarheden op basis van cijfers die nog niet openbaar zijn en die bovendien mijn punt helemaal niet weerleggen ... Had ik de voorlopige cijfers van 2016 gebruikt, dan hadden ze me misschien verweten dat ik niet-

definitieve cijfers citeerde. Maar ook met die cijfers zou ik dezelfde opmerkingen maken.”

U bent ook bevoegd voor personen met een beperking. Door de zesde staatshervorming draaide de uitbetaling van tegemoetkomingen en het behandelen van klachten in de soep.

“Mijn eerste prioriteit is om de zaken daar recht te trekken. Het is gewoon onaanvaardbaar dat de meest kwetsbaren

Zuhal Demir: “Gelijke kansen zijn niet gediend met uitzonderingsmaatregelen in de marge voor moslima’s.”

in de samenleving niet kunnen worden geholpen omwille van computerproblemen. Gelukkig had Elke in de luwte al enorm veel werk verzet om ervoor te zorgen dat de uitbetaling van de tegemoetkomingen toch kan gebeuren. Daarna moeten we de computerproblemen oplossen. Ik heb de firma die de software levert in gebreke gesteld. Ze doen nu al het mogelijke om hun fout recht te trekken.”

U heeft nog wel enkele moeilijke dossiers geërfd. Elke botste op een aantal zeer stugge PS-bastions in de

administratie. Hoe gaat u die aanpakken?

“In Franstalig België leeft dat enorm, maar ik moet die dossiers nog bestuderen. Mijn eerste prioriteit is nu om de situatie voor de personen met een beperking recht te trekken.”

Laat het ons ook even over uw andere belangrijke bevoegdheid hebben: armoedebestrijding. U legt fel de nadruk op het hebben van werk. Maar is dat wel voldoende?

“Wie in dit land werk heeft, loopt één kans op twintig om in armoede te leven. Wie geen werk heeft: één kans op twee. Werk is de sleutel, en het is terecht dat we daarop hameren. In België is er nu eenmaal een veel te hoge structurele werkloosheid. Daardoor zijn wij het meest herverdelende land ter wereld en kunnen we toch geen fantastische sociale resultaten voorleggen. Armoedebestrijding kan maar door ook de socio-economische gebreken van dit land aan te pakken. En ik denk dat we op dat vlak al een mooi palmares hebben. De taxshift en hervormingen zoals de arbeidsintegratiejobs (voor zieken en invaliden) of de startersjobs (lagere brutominimumlonen voor jongeren) zullen zorgen voor meer jobs, meer koopkracht en lagere drempels naar de arbeidsmarkt.”

Maar daarnaast zijn er ook veel mensen die u niet naar de arbeidsmarkt zal krijgen. Vallen zij dan uit de boot? Bij de armoedeverenigen heeft u het imago een harde tante te zijn.

“Ik weet dat ik dat imago heb. Misschien komt het ook een beetje door mijn eigen stijl. Maar ik wil echt resultaten boeken en hard voor hen op tafel kloppen. Ik ben niet opgegroeid in overvloed. Wij moesten thuis met z’n zevenen leven van één arbeidersloontje. Onze uitkeringen in België zijn laag, dat weten we. Daarom ben en blijf ik heilig

overtuigd van ons arbeidsmarktverhaal: werkloosheidsuitkeringen beperken in de tijd en zorgen voor activering en opleiding. Als we iedereen aan de slag krijgen die kan werken, dan gaan we ook diegenen die het echt nodig hebben veel beter kunnen helpen. En we zitten niet stil, hé. Tegen de zomer zullen de laagste uitkeringen al met negen procent gestegen zijn. Dat is 806 euro per jaar voor een alleenstaande, en 1 078 euro voor een gezinshoofd. In september komt daar nog eens 120 euro bij. We zetten de inspanning verder om de sociale minima op te trekken tot de Europese armoedenorm, rekening houdend met alle sociale voordelen.”

Er zijn natuurlijk ook mensen die wel aan de slag zijn en toch niet meer verdienen dan de armoededrempel. Kunt u voor hen ook iets doen?

“In *Gazet Van Antwerpen* stonden meteen na mijn aanstelling al getuigenissen van alleenstaande moeders die werken, dikwijls halftijds omdat ze de kinderopvang niet kunnen betalen, of als freelancer. Ik heb eindeloos respect voor die vrouwen, en ik ga uitzoeken hoe we hen beter kunnen helpen. Dankzij de hervorming van de kinderbijslag gaat die groep er alvast op vooruit omdat we alle lage inkomens een toeslag geven, en niet enkel de mensen met een uitkering.”

U bent de eerste Vlaamse vrouw met een migratieachtergrond in 15 jaar in de federale regering. Toch noemden bepaalde opiniemakers u een ‘zogenamde allochtoon’.

“Ik weet waar ik vandaan kom. Ik ben hier geboren en ik voel me op en top Vlaming. Maar mijn migratieachtergrond beschouw ik wel als een verrijking. Dat progressieve opiniemakers mij een ‘zogenamde allochtoon’ noemen, bewijst hoe ze meegaan in het wij-zij-denken van de Abou Jahjahs van deze wereld. Een échte allochtoon is

een slachtoffer, maar als je je perfect integreert en je geen slachtofferschap laat aanpraten, dan ben je een ‘zogenamde allochtoon’. Moet ik dan een hoofddoek dragen misschien?

Zuhal Demir, met het rode kompelsjaaltje van haar vader om de pols: “Elke werkt liever in de luwte, terwijl ik ben geboren met een grote mond.”

Op onze arbeidsmarkt is de kloof tussen mensen met en mensen zonder een migratieachtergrond zeer groot, maar bij vrouwen is die kloof het grootst van allemaal. Ik wil dat alle vrouwen kunnen participeren. Ik heb nooit op dezelfde manier discriminatie ervaren zoals mijn broers, die er echt Turks uitzien. De vrouwen zijn ook vaak beter opgeleid. Dit gaat naar de kern van de zaak voor mij. Gelijke kansen zijn niet gediend met uitzonderingsmaatregelen in de marge voor moslima’s. Participatie, dat is de sleutel.”

Ook voor bepaalde Erdogan-aanhangers was u een ‘verraadster’. U kreeg zelfs doodsb bedreigingen.

“Een Turkse staatszender heeft mij de voorbije maanden neergezet als een Koerdische terroriste. Meteen na mijn aanstelling deden al fotocollages de ronde van een lookalike van mij in strijden. Ik kan je verzekeren: doodsb bedreigingen krijgen, dat doet toch iets met een mens. Iedereen in Genk weet dat ik geen fan ben van Erdogan, maar

ik merk toch een zekere trots: dat het ‘een van ons’ is die nu staatssecretaris is. Een van de cité. Genkenaars met Turkse en Koerdische origine kunnen perfect samenleven. De Turkse politiek

moet hier geen problemen importeren. Ik wil dat de Genkse burgemeester Wim Dries (CD&V) die propaganda hier buitenhoudt. We mogen geen opruiende taal dulden op ons grondgebied. En in het huidige klimaat (*dit interview werd afgenomen in de week voor de Nederlandse verkiezingen, red.*) is dat helaas geen evidentie.”

Over Genk gesproken: u hebt net een huis laten verbouwen en vorig jaar al zei u dat het de hoogste tijd is voor een kind. Gaat u die droom nu moeten uitstellen?

“Absoluut niet! Ik ga me volledig *smijten* als staatssecretaris, maar mijn kinderwens berg ik niet op. Als ik volgend jaar zwanger ben, dan is dat zo. Geen enkele vrouw hoort het moederschap uit te stellen omdat ze een nieuwe job heeft. Charles (*Michel, red.*) zal dat ongetwijfeld begrijpen, en andere werkgevers kunnen er ook maar beter aan wennen. Ik ben er in ieder geval klaar voor.” (lacht)

Nieuw decreet voor beter lokaal bestuur

Als de commotie rond de graaicultuur bij intercommunales al iets aantoonde, dan wel dat het nieuwe Decreet Lokaal Bestuur geen moment te vroeg komt. “Met die hervorming legt deze Vlaamse Regering de basis voor een beter lokaal bestuur”, zegt Vlaams minister van Binnenlands Bestuur Liesbeth Homans. “Met meer transparantie, minder mandaten en lagere vergoedingen.”

Het nieuwe decreet vervangt drie bestaande: het Gemeentedecreet, het OCMW-decreet en het Decreet Inter-

Liesbeth Homans: “Gedaan met vergoedingen van 1 500 euro of meer!”

gemeentelijke Samenwerking. Het regelt onder meer de integratie van OCMW's en gemeentebesturen. “Dat zorgt niet alleen voor een betere dienstverlening, ook het aantal politieke mandaten neemt drastisch af”, stelt Homans. Maar bovenal trekt het nieuwe decreet de strenge regels die al bestonden voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden nu door naar hun onderliggende structuren. “Zo vermijden we ook daar buitensporige verloningen en zorgen we voor transparantie”, legt de minister uit. “Gedaan dus met vergoedingen van 1 500 euro of meer.”

Vergoedingen aan banden

Dat de torenhoge vergoedingen in dochtermaatschappijen van intercommunales kwaad bloed zetten bij de burger, daar heeft minister Homans alle begrip voor. “Maar laten we wel wezen”, zegt zij met enige nadruk: “Vlaanderen kent al sinds 2001 strenge regels voor de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, de zogenoemde intercommunales.”

Nu legt de Vlaamse Regering die reglementering ook op aan alle (klein-) dochterondernemingen van intercommunales. “De begrenzing van het presentiegeld tot maximaal 205 euro geldt voortaan ook voor alle onderliggende structuren. En alle vergoedingen moeten jaarlijks worden gerap-

porteerd”, somt Homans op. Lokale besturen moeten de oprichting van zo'n dochteronderneming bovendien expliciet motiveren. “Zij moeten zeer goed duidelijk maken waarom ze voor die specifieke structuur kiezen en niet voor een regulier samenwerkingsverband. En als verantwoordelijke minister moet ik ook steeds mijn goedkeuring geven.” Ten slotte moet elk intergemeentelijk samenwerkingsverband een code van goed bestuur vastleggen.

Minder mandaten

De hervormingen in het kader van het nieuwe Decreet Lokaal Bestuur zorgen ook voor een sterke vermindering van het aantal lokale mandaten. “Samen met het schrappen van één schepemandaat in elke gemeente en de eerdere halvering van het aantal provincieraadsleden, leidt dat tot minstens 1 500 politieke posten minder”, rekent minister Homans voor.

De verplichte integratie van gemeenten en OCMW's heeft ook een impact op de administratie. Zo is er maar één secretaris en één financieel beheerder meer nodig voor gemeente en OCMW samen. Midden vorig jaar had al 23 procent - of één op de vier - lokale besturen zo'n 'combinatiesecretaris', terwijl 42 procent al een gemeenschappelijke financieel beheerder had.

“Dankzij deze hervorming zullen alle 308 gemeenten en steden op die manier functioneren”, besluit minister Homans. Daarbij benadrukt zij dat het niet om een besparingsoperatie gaat. “Integendeel, zo komen er net meer middelen vrij om een sociaal beleid te voeren.”

Jan Jambon veegt Kanaalzone schoon

Eén jaar na de gruwelijke aanslagen van 22 maart komt er stil aan licht aan het einde van de tunnel in de donkerste wijken in Brussel. Dat is in grote mate de verdienste van minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken Jan Jambon.

Het was Jan Jambon die al in 2015, na de aanslagen in Parijs, zijn troepen tot de orde riep om de broeihaarden van terrorisme drastisch aan te pakken. Dat leidde tot een ambitieus Kanaalplan voor negen Brusselse gemeenten. “Ik ben zeer tevreden dat we alle mogelijke bestuurslagen en diensten eendrachtig achter een concreet actieplan hebben gekregen”, aldus minister Jambon. “Politie, gerecht, maar ook de lokale besturen halen alles uit de kast om een kortdaat veiligheidsbeleid te voeren. Ik stel vast dat er ook veel vlotter informatie over geradicaliseerde jongeren wordt uitgewisseld. Dat was altijd al een pijnpunt. Maar er is ook ruimte voor een preventieve aanpak.”

Indrukwekkende resultaten

De politie heeft vier grote prioriteiten: een betere opvolging van Syriëstrijders, de strijd tegen handel in drugs, wapens en valse documenten, het aan banden leggen van de illegale economie en de aanpak van extremistische moskeeën en verenigingen. Om die klus te kunnen klaren, heeft minister Jambon vanuit de reserve van de federale politie versterking naar de lokale politiezones gestuurd. Het gaat in totaal om ongeveer 140 manschappen. Wat ze tot nog toe samen met de lokale collega's hebben gepresteerd, oogt indrukwekkend. Kijken we bijvoorbeeld naar de resultaten in Molenbeek zelf. In de loop van 2016 zijn al meer dan 800

“Als politie en gerecht op dit elan doorgaan, kunnen we de gevaarlijkste zones langzaam aan uit het slop halen”, verzekert minister Jambon.

mensen geschrappt uit het bevolkingsregister van de gemeente - meer dan ooit tevoren. Dat is het gevolg van grootschalige ‘woonstcontroles’. De strijd tegen domiciliefraude is cruciaal, want een strak veiligheidsbeleid begint met weten wie op welk adres woont en in welke omstandigheden. Huisjesmelkers worden daarom zwaar aangepakt.

Orde in de chaos

De politie heeft intussen ook meer dan 3 300 vzw's gescreend in Molenbeek en omgeving. Vroeger gebeurden zulke controles nauwelijks. Die screening is zeer belangrijk omdat

vzw's een handige dekmantel kunnen zijn voor illegale activiteiten. Intussen is gebleken dat 144 van de gecontroleerde vzw's inderdaad een link hebben met gewelddadig radicalisme, terrorisme, wapensmokkel, drugshandel of andere zware criminële feiten.

En de strijd gaat onverminderd door. Elke maand zet de politie een dozijn

gerichte controleacties op, waarbij steevast significante hoeveelheden wapens, drugs, zwart geld en valse identiteitskaarten aan de oppervlakte komen. “Er is nog veel werk, maar ik ben er zeker van dat we op de goede weg zijn”, zegt Jambon.

“Stilaan komt er orde in de chaos. Te lang is de Brusselse Kanaalzone een plek geweest waar straffeloosheid heerste, waar criminelen zomaar hun gang konden gaan. Als politie en gerecht op dit elan doorgaan, kunnen we de gevaarlijkste zones langzaam aan uit het slop halen.”

Terecht fier op Haspengouw

Vlaams volksvertegenwoordiger **Wilfried Vandaele** gaf zijn krokusvakantie een nuttige invulling. Niet bijkluilen, maar echt klussen.

Zijn collega in het Vlaams Parlement, **Jelle Engelbosch**, heeft dan weer groene vingers en plantte samen met zijn echtgenoot een haag van jonagoldappels en conférenceperen.

#oltegoare

De promotie naar de hoogste voetbalklasse was de inzet van de terugwedstrijd van de play-offs tussen Roeselare en Antwerp. Maar voor (en na) de match verboederden West-Vlamingen en Antwerpenaren toch. Op de foto, van links naar rechts, **Bert Maertens, Annick De Ridder, Geert Bourgeois, Brecht Vermeulen** en **Louis Ide**.

Europarlementslid **Helga Stevens** was een van de eersten om Christophe Taveirne veel succes te wensen met zijn nieuwe zaak. Christophe is doof en opende in Gent een soepbar. Die kreeg de naam Sordo – dat betekent 'doof' in het Spaans. De muur achter de toog staat vol tekeningen van gebaren. Zo kan je zien hoe je in gebarentaal soep bestelt, of extra brood. Aan de ingang van de zaak liggen ook foldertjes met het alfabet in gebarentaal.

De Verandering Werkt, ook voor wie onderneemt.

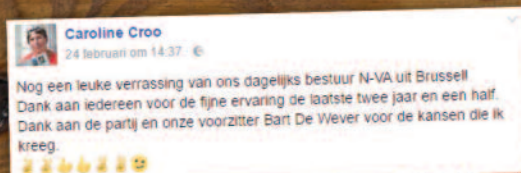
Ontdek in de uitneembare folder in het midden van dit magazine 13 maatregelen die het verschil maken voor ondernemers.

Tot ziens Caroline, welkom Wim!

Nu **Elke Sleurs** opnieuw naar het Vlaams Parlement verhuist, moet haar voormalige opvolger **Caroline Croo** helaas haar plek in Brussel verlaten.

Caroline legde zich in het halfroond toe op een betere mondzorg voor kwetsbare ouderen en diende mee een resolutie in om mucoviscidose vroeger op te sporen. Caroline is intussen weer aan de slag in haar tandartspraktijk in Melle en blijft zich actief inzetten voor de N-VA. Van harte bedankt voor je inzet, Caroline!

En enkele dagen later legde **Wim Van der Donckt** (51) uit Bonheiden de eed af als opvolger van Zuhail Demir in de Kamer. Wim zal zich toeleggen op thema's als de arbeidsmarkt, tewerkstelling en maatschappelijke emancipatie. Als advocaat is hij ook erg geïnteresseerd in alles wat te maken heeft met Justitie. Welkom en veel succes, Wim!

Nieuwe vorm van burgerdienst schiet doel voorbij

Sommige ideeën komen terug met de regelmaat van de klok – meestal als er geen echt belangrijk nieuws te rapen valt. Zo ook het idee van een vrijwillige of zelfs verplichte burgerdienst. Vlaams volksvertegenwoordigers Miranda Van Eetvelde en Marius Meremans zijn niet bepaald gewonnen voor het voorstel.

Een dergelijke burgerdienst is een vorm van sociaal engagement bij armoedebestrijding, bij de heropbouw na natuurrampen, in het vluchtelingenwerk, bij ngo's of lokale overheden. “In Vlaanderen zet ongeveer 15 procent van onze jongeren zich sowieso al in als vrijwilliger”, weet Miranda Van Eetvelde. “Volgens het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk zijn jongeren goed vertegenwoordigd in het vrijwilligerswerk. In tegenstelling overigens tot de ouderen.”

Als vrijwilliger bouwen die jongeren competenties op. “Leiders in een jeugdbeweging, bijvoorbeeld, volgen interne opleidingen. En daarnaast worden zij uiteraard vooral gevormd door de dagelijkse praktijk van het leidinggeven en organiseren. Vrijwilligers in een jeugdhuis doen evengoed maatschappelijke ervaring op.” Via de bestaande vormen van vrijwilligerswerk bouwen jongeren dus competenties op die ze later kunnen gebruiken op zowel persoonlijk als professioneel vlak. “Om hen nog beter te ondersteunen, werd het Vlaams Actieplan Gecoördineerd Vrijwilligersbeleid

opgesteld. Dat plan moet vrijwilligers ondersteunen door een beter statuut, minder papierwerk en minder regels”, aldus Van Eetvelde.

Parallel circuit

Buiten de jeugdsector zijn er nog talloze voorbeelden van vrijwilligerswerk. Denken we maar aan, bijvoorbeeld, de begeleidingstrajecten voor jongeren in het domein Werk, de zogenoemde WIJ-trajecten (Werkinleving voor Jongeren). “Waarom nog een extra spoor creëren?” vraagt Marius Meremans zich af. “Nog een parallel circuit opzetten zorgt voor een extra, overbodige laag en kost de overheid bovendien extra centen.”

De vraag is dus wat de meerwaarde is van een nieuwe vorm van burgerdienst. Vlaanderen heeft nog steeds een sterk middenveld aan organisaties die perfect zijn geplaatst om vrijwilligers aan te trekken. Die organisaties worden hiervoor - terecht - gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. “Sommige van mijn collega's in het Vlaams Parlement zien blijkbaar heil in de overheid die een

aanbod moet garanderen voor elke jongere, én er ook de promotie én de administratieve afhandeling moet van organiseren”, zegt Meremans. “En daarboven zou dit ‘vrijwilligerswerk’ ook moeten worden vergoed. Men spreekt van 6 500 euro per jongere per project.”

Vrijwilligerswerk extra promoten

Meremans vindt dat niet de juiste oplossing. “We hebben geen nood aan méér overheidsinterventie, aan méér vadertje staat, met extra diensten en extra omkadering. Temeer omdat men dezelfde jongeren zal aantrekken die nu reeds actief zijn in vrijwilligerswerk.”

Een burgerdienst zou ook betekenen dat we afgestudeerde jongeren een vol jaar van de arbeidsmarkt weghouden, terwijl die net aantrekt. “Kortom: een plan van vrijwillige burgerdienst zal zijn doel voorbijschieten en veel geld en tijd kosten. En dat zonder enige garantie dat de groep jongeren die nu reeds ‘vrijwilligt’ groter wordt, of dat we erin zullen slagen net de moeilijk bereikbare groep aan het vrijwilligen te krijgen”, besluiten Van Eetvelde en Meremans. “We moeten vrijwilligerswerk bij jongeren extra promoten, maar we hebben sterke twijfels dat dit voorstel daarvoor de juiste methode is.”

Drie pijlers om langdurig zieken weer aan het werk te helpen

Hoe krijg je een langdurig zieke weer aan het werk? Het is een vraag die de politiek al ruim twee jaar bezighoudt. Kamerlid Jan Spooren, specialist sociale zekerheid van onze partij, wil van het re-integratietraject een positief verhaal maken.

Het aantal langdurig zieken in dit land is alarmerend hoog. In tien jaar tijd is hun aantal met vijftig procent gestegen. Volgens de laatste cijfers zitten er 370 000 Belgen voor langere tijd thuis. Volgens Jan Spooren kan deze forse toename enkel worden opgelost via een globale aanpak die berust op drie pijlers:

1. 'werkbaar werk', zodat mensen hun job beter aankunnen,
2. re-integratieplannen en begeleiding om langdurig zieken opnieuw aan het werk te helpen, en
3. een evenwichtige responsabilisering van artsen, werkgevers en arbeidsongeschikten.

Omdat de discussies binnen de regering moeizaam verlopen, heeft Jan Spooren nu een constructief en werkbaar voorstel op tafel gelegd. Hij stelt voor om responsabilisering te beper-

ken tot datgene waar werkgever en werknemer zelf controle over hebben. Met andere woorden, als de werknemer echt te ziek is of aanpassingen nodig heeft die de werkgever niet kan bieden, dan kan de werkgever noch de werknemer daarop worden aangesproken. Maar als men pertinent weigert om mee te werken, kan er wel een sanctie worden opgelegd.

Objectieve experts

Het re-integratieplan vormt daarvoor een uiterst geschikt instrument. Het wordt opgesteld door een onafhankelijk en dus objectief team van experts. "Als het team vaststelt dat de werknemer te ziek is om te werken, of als de werkgever geen mogelijkheden heeft om een gepaste plaats te voorzien, lopen ze ook geen sanctie op", aldus Spooren.

De bestaande methode voor de op-

maak en uitvoering van het re-integratieplan kan wel nog worden geoptimaliseerd. De procedures kunnen eenvoudiger, en de termijn waarbinnen het re-integratieplan moet worden opgesteld, kan korter. Daarnaast is arbeidsintegratie nu te sterk gericht op een aangepaste job of functie bij de huidige werkgever, terwijl veel langdurig zieken beter bij een andere werkgever kunnen worden geïntegreerd. Spooren wil het plan dan ook op korte termijn evalueren, gebaseerd op de ervaringen van het werkveld.

Wat is het alternatief?

"Elke voorgestelde oplossing zal op weerstand stuiten van de betrokken actoren", voorspelt Spooren. "Maar we moeten ook het alternatief onder ogen durven zien als we geen afdoende oplossingen invoeren. Door de hoge instroom in langdurige ziekte en de oplopende kosten voor de sociale zekerheid, moeten in dat geval ofwel de sociale bijdragen ofwel de belastingen omhoog. Daarmee zijn de vele langdurig zieken niet geholpen. En ook werkgevers en werknemers zitten daar niet op te wachten", besluit Spooren.

Witboek over toekomst EU doorbreekt taboes

Op 1 maart presenteerde Europees Commissievoorzitter Jean-Claude Juncker zijn 'Witboek over de toekomst van de EU'. Daarin zet de Commissie de belangrijkste uitdagingen en kansen voor Europa in de volgende tien jaar uiteen.

Europees Parlements lid Anneleen Van Bossuyt is blij dat er met het witboek voor het eerst taboes worden doorbroken. “De Commissie heeft eindelijk opties als een kleinere en modernere begroting, een terugkeer van bevoegdheden naar de lidstaten en een Europa van verschillende snelheden op tafel durven leggen. Het is nu aan de lidstaten om de politieke richting te bepalen.”

Anneleen, welk pad is volgens u het juiste?

bel netwerk ten dienste van haar burgers opstellen.”

Houdt Europa zich vandaag met veel onnuttige zaken bezig?

“Europa zou in elk geval geen energie mogen steken in zaken die het beter aan de lidstaten overlaat. Het werkgelegenheidsbeleid, bijvoorbeeld. Maar ook ons sociaal en fiscaal beleid. Dat zijn kwesties waar de lidstaten veel beter maatwerk kunnen leveren. Denk maar aan het flexicurity-systeem waar-

Het witboek over de toekomst van de Europese Unie omvat vijf scenario's die elk een vooruitblik verschaffen op hoe de Europese Unie er in 2025, afhankelijk van de gemaakte keuzes, zou kunnen uitzien:

1. Op dezelfde voet voortgaan
2. Enkel de interne markt
3. Wie meer wil, doet meer
4. Minder doen, maar efficiënter
5. Veel meer samen doen

“In feite bestaat dit vandaag al. Kijk maar naar de Schengen- of de eurozone, waarvan niet alle EU-lidstaten deel uitmaken. We moeten vermijden dat we naar een soort van België XL gaan, waar solidariteit boven verantwoordelijkheid wordt geplaatst. Het omgekeerde moet gebeuren. We moeten durven zeggen dat lidstaten die zich níet aan de afspraken houden sancties moeten krijgen. En dat ze desnoods de eurozone moeten verlaten.”

Het witboek wil de hervormingen doorvoeren tegen 2025. Is dat een logische timing?

“Eerlijk gezegd: Europa heeft geen tijd te verliezen. Het moet aan de burger tonen dat het wel degelijk in staat is om tot beslissingen te komen die de burger ten goede komen. De brexit biedt op dat vlak ook opportuniteiten. Door bijvoorbeeld de 73 Britse Europarlementsleden níet te vervangen en te kiezen voor een slankere Europese begroting. Het Verenigd Koninkrijk zal in de directe toekomst immers niet meer bijdragen. We mogen evenmin wachten om onze Europese buitengrenzen af te sluiten. Dat zijn allemaal zaken die Europa nu al perfect kan beslissen. Daarvoor hebben we geen witboek nodig.”

Anneleen Van Bossuyt: “We mogen niet naar een soort van België XL gaan, waar solidariteit boven verantwoordelijkheid wordt geplaatst.”

“De Europese Unie moet in de eerste plaats focussen op de essentiële domeinen, waarvan de burger verwacht dat Europa het verschil maakt. Een sterk veiligheidsbeleid, het onder controle brengen van migratie, en een klimaat waarin jobs, jobs, jobs kunnen worden gecreëerd. Europa heeft te veel zaken naar zich toetrokken en de voorbije decennia is de EU een doel op zich geworden. Maar ze moet zich als een flexi-

bij werknemers flexibel kunnen worden ingezet. Dat is populair in Scandinavië, maar je kan dat systeem niet zomaar toepassen in pakweg Frankrijk. Europese eenheidsworst werkt in deze domeinen simpelweg niet. Geef mij hier maar streekproducten.”

Enkele landen pleiten voor een Europa van verschillende snelheden. Haalbaar?

Koffiedik en karnemelk

Als de kiezer spreekt, dan kunnen de 'chattering classes' inpakken. Dat is meestal de conclusie die overeind blijft nadat de stemmen zijn geteld. Zo ook in Nederland.

Nochtans waren hele scenario's en verhaallijnen uitgetekend door diegenen die beroepsmatig de actualiteit voorzien van commentaar en duiding. De moe bezuinigde Nederlander zou afrekenen met zijn bestuurders en zich afkeren van de politiek. Mark Rutte verkende zelf als zetelende premier de

de tien. Bij de stedelijke elite in en rond de grachtengordels ontroonde hij wel op overtuigende wijze de sociaaldemocratische PvdA.

Op links werd wel een ferme lek geslagen in de communicerende vaten. Dertig zetels verloor de PvdA, slechts tien won

Het ziet ernaar uit dat de N-VA in de nieuwe Nederlandse regering opnieuw een goede bondgenoot zal vinden.

buitenbanen van het populisme. De samenleving was gepolariseerd, de politiek versplinterd, de dijken stonden op breken ... Op de golf van Trump en brexit zou Wilders naar een klinkend succes surfen.

Ferme lek op links

Het was allemaal koffiedik kijken. De Nederlanders gingen massaal naar de stembus. Met 77 procent was de opkomst historisch hoog. De sensaties van de peilingen scoorden, maar spectaculair was het allemaal niet. Geert Wilders (PVV) bekoorde maar één Nederlander op de acht. De nieuwe linkse heiland Jesse Klaver (GroenLinks) zelfs minder dan één op

GroenLinks er bij. De Nederlandse sociaaldemocraten houden nog negen zetels over, evenveel als de evangelische partijen. Met de PvdA-afsplitsing DENK komt voor het eerst ook een migrantenpartij in de Nederlandse Kamer, een rechtstreekse spreekbuis voor Erdogan.

Centrumrechtse zekerheden

De Nederlander koos voor de oude centrumrechtse zekerheden. D66, de Nederlandse Open Vld, en CDA, de Nederlandse CD&V, haalden elk negentien zetels. Wouter Beke (CD&V) poseerde fier als een gieter naast CDA-leider Sybrand Buma. Vooral met zijn stevige identiteitsdiscours trok die laatste de aandacht. Zo wil hij dat voortaan de leerlingen elke ochtend in de

klas rechtstaan om het Wilhelmus te zingen. Benieuwd of dit voorstel navolging krijgt bij de Vlaamse zusterpartij.

In België waren er heel wat economen en commentatoren die het Nederlandse hervormings- en bezuinigingsbeleid afserveerden. Maar de Nederlandse kiezer hecht duidelijk meer belang aan de lange termijn. De contouren van een centrumrechts kabinet met de VVD van Mark Rutte, het CDA en D66 tekenen zich nu al af. Een 'Zweeds' kabinet dus in Nederland. Rutte erft bovendien een budget in evenwicht en een *boomende* economie.

Nederland gidsland?

Dat kan de coalitievorming misschien smeren, maar een wandeling door het park wordt het niet. Alleen de VVD haalt meer dan twintig procent van de stemmen. Voor de rest is het Nederlandse politieke landschap versplinterd. Komt het Belgische wereldrecord van 541 dagen zonder regering in het gedrang? Nederland blijft alvast minder versplinterd dan België. Als dit land een unitaire kieskring had, dan was er met de N-VA één partij die twintig procent haalt op landelijk niveau. De eerste achtervolgers - de PS en CD&V - halen zelfs geen twaalf procent.

Hoe dan ook, het ziet ernaar uit dat de N-VA in de nieuwe Nederlandse regering opnieuw een goede bondgenoot zal vinden: Geert Bourgeois in Mark Rutte als het gaat over een zachte brexit die onze economische belangen niet zal schaden, en Jan Jambon en Theo Francken als het gaat over een stevig veiligheids- en migratiebeleid. Nederland gidsland voor Vlaanderen? Dat blijft koffiedik kijken. Andersom kan natuurlijk ook.

Nieuw bestuur Jong N-VA zet volop in op verkiezingen

Op 18 februari herverkozen 111 Jong N-VA'ers Tomas Roggeman tot voorzitter. De voorbije twee jaren wist hij samen met het dagelijkse bestuur Jong N-VA al sterker op de kaart te zetten. De nieuwe ploeg wil die koers de komende jaren aanhouden en zo onze jongeren klaarstomen voor 2018 en 2019.

Tomas Roggeman

Met een tweede termijn als voorzitter wil Tomas verder het pad plaveien voor sterke jongerenafdelingen in Vlaanderen. "We moeten nieuwe jonge leden aantrekken en hen warm maken voor het moderne Vlaams-nationalisme."

Dylan Vandersnickt

Dylan ondersteunt als ondervoorzitter de voorzitter in al zijn taken. Daarnaast is hij coördinator communicatie en actie. "Ik vind het belangrijk dat wij complementair zijn met de communicatie van de N-VA. Als Jong N-VA mogen en moeten we soms stouter uit de hoek durven komen."

Thomas Villa

Thomas zal als secretaris inzetten op een gestroomlijnde communicatie tussen alle lagen van de jongerenpartij. "Ik wil ook het proces van professionalisering en digitalisering van het bestuur, dat ik twee jaar geleden opstartte, verder uitrollen." Thomas stuurt ook de twee stafmedewerkers van Jong N-VA aan.

David Coppens

Met het wegvallen van de subsidies staat er voor David als penningmeester een uitdaging te wachten om de financiële werking vlot te laten verlopen. "Daarnaast wil ik de focus leggen op het klaarstomen van onze jongeren voor 2018 door hen praktische vormen te geven."

Sarah Van Hassel

Sarah is afdelingsraadsvoorzitter en bevoegd voor de regionale werking. "Voor mij is de afdelingsraad, naast een netwerkmoment, ook een leerrijke plaats. Hier zetten we in op het uitwisselen van ideeën over acties, standpunten en afdelingswerking."

Lawrence Vancraeynest

Lawrence is verantwoordelijk voor het inhoudelijke beleid en de politieke vorming. "Via visiewerkgroepen en inhoudelijke, praktische en maatschappelijke vormingen wil ik onze gedreven jongeren van kennis en kunde voorzien." Als coördinator van de cel lokaal beleid heeft hij hiervoor alvast de ideale achtergrond.

Viktor Rooseleer

Viktor zal Jong N-VA internationaal vertegenwoordigen. "Mijn doel is om met zoveel mogelijk Jong N-VA'ers aanwezig te zijn op internationale activiteiten waar politieke inhoud en ontspanning hand in hand gaan."

Andy Pieters

Als partijbestuurslid wil Andy, naast het bijwonen van de wekelijkse partijbesturen, vooral zijn netwerk inzetten om met Jong N-VA meer te wegen op de moederpartij richting 2018 en 2019. "We hebben jonge talenten en het wordt hoog tijd dat velen van hen de kans krijgen om boven de waterlijn uit te komen."

Wouter Folens

Als coördinator lokale werking is Wouter, samen met de werkgroep, verantwoordelijk voor de ondersteuning van de lokale afdelingen. "Met gerichte workshops en events zullen we de afdelingen de juiste tools geven. Verder blijven we er hard op inzetten om verder te groeien."

Véronique Goossens: “Nationale Bank moet zeggen waar het op staat”

Van Frankfurt tot Washington: overal liggen de centrale banken onder vuur. Hun beleid wordt als gevaarlijk bestempeld, hun onafhankelijkheid steeds sterker in twijfel getrokken. Voor haar boek ‘De Geldmakers’ dook Véronique Goossens (Kanaal Z) achter de schermen van onze Nationale Bank. Daarbij spaart ook zij de kritiek niet.

“De Nationale Bank hoort na te gaan of ons beleid wel spoort met het monetaire beleid van de Europese Centrale Bank (ECB) in Frankfurt. Maar iedereen kan vaststellen dat de waarschuwingen van onze centrale bank aan de opeenvolgende regeringen weinig zoden aan de dijk hebben gezet. Grote hervormingen lijken hier wel onmogelijk. Door haar omfloerste, politiek correcte adviezen lijkt de Nationale Bank dat status quo zelfs mee te institutionaliseren. De Bank zou veel pertinenter mogen zeggen waar het op staat.”

Wat heeft u aangezet tot het schrijven van dit boek?

“Ik ben eraan begonnen met de vraag of we nog wel een Nationale Bank nodig hebben. En of die wel doet wat we ervan mogen verwachten. Het bestaansrecht ervan zit nog steeds gebetonneerd in het verdrag dat aan de euro ten grondslag ligt. Maar sommigen hebben al terecht geopperd dat die munt pas echt het vertrouwen zal krijgen als ze nog moeilijk uit elkaar kan worden gehaald. Dat er nu nog steeds 19 aparte centrale banken bestaan, naast de Europese Centrale Bank, laat uitschijnen dat de eurolanden er zelf niet al te veel vertrouwen in hebben. Die twijfel is ook terecht,

want de euro blijft een gammele constructie, met een enorme diversiteit aan economieën. Een Unie met verschillende snelheden is dus evengoed van toepassing voor de eurozone. En in België lijkt de keuze tussen de sterke of zwakke eurogroep dwars over de taalgrens te lopen.”

Vandaag werken nog steeds zo’n 2 000 mensen bij de Nationale Bank. Kan dat niet met minder?

“In een meerjarenplan is afgesproken om dat aantal tegen 2020 naar 1 700 terug te brengen. Maar de Bank kan het gerust met 600 man minder doen. Die grote uitwas van het personeelsbestand is terug te voeren tot de jaren 70 en 80, toen er veel overheidstewerkstelling is gecreëerd om de groeiende werkloosheid het hoofd te bieden. En omdat overheden nooit grote herstructureringen doorvoeren, blijft dat overtollige personeel zitten tot het met pensioen gaat.

Maar het meest onverkwikkelijke was de recente benoemingsronde bij het directiecomité. Dat was in 1999 nog uitgebreid met

Marcia De Wachter. Daarvoor had haar beschermer Fons Verplaetse, toen nog gouverneur van de Nationale Bank, persoonlijk gezorgd. Die uitbreiding was in die tijd gênant, omdat veel beslissingsmacht net naar Frankfurt was verhuisd. De Wachter wilde dit jaar herbenoemd worden, maar de N-VA, MR en Open Vld waren tegen. Met een CD&V-gouverneur, Jan Smets, aan de top van de Bank en het afgenomen electorale gewicht van de Vlaamse christendemocraten, was dit een uitgelezen kans om het directiecomité af te slanken. Maar vicepremier Kris Peeters stak er een stokje voor: De Wachter blijft tot 2019. Een andere stoel die recent vrij kwam, was die van Mathias Dewatripont, een directeur van PS-signatuur. Het pleit voor Michel I dat hij niet werd vervangen.”

In de rubriek ‘Meerwaarde’ op blz. 26 leest u meer over ‘De Geldmakers’ van Véronique Goossens.

Véronique Goossens: “Grote hervormingen lijken in België wel onmogelijk.”

De Kracht van Verandering in Lier ...

N-VA Lier blikt met haar lijvige 'gele boekje' trots terug op vier jaar Kracht van Verandering. De folder werd aan huis bedeed en met een paar leuke filmpjes gepromoot op Facebook.

"We zijn dan ook blij met wat we al hebben gerealiseerd. Gemakkelijk was dat niet, want we erfden een schuldenberg van 82 miljoen euro", legt burgemeester Frank Boogaerts uit. "De N-VA heeft die doen inkrimpen, zonder de belastingen te verhogen. Integendeel, we zorgden voor een algemene belastingverlaging. En onze schepenen blijven investeren in onze stad."

... en in Sint-Pieters-Leeuw

Ook in Sint-Pieters-Leeuw bedeede de afdeling begin dit jaar een mooie folder met realisaties en plannen, en met getuigenissen van inwoners.

"We lieten in onze brochure verschillende inwoners aan het woord. Onafhankelijke, betrokken burgers. Ieder met zijn of haar eigen verhaal, boodschap én ook kritiek op het gemeentebestuur", zegt burgemeester Luc Deconinck. "Want luisteren naar de burger is iets wat politici eens vaker zouden moeten doen."

Hup Essevee, hup!

Gespot in het huis-aan-huisblad van de afdeling Waregem

Nieuwjaarsreceptie met voetbalwedstrijd

Bij wijze van nieuwjaarsreceptie vergastte onze afdeling haar leden en sympathisanten op een drink in ons lokaal De Klauwaert op de Markt, gevolgd door een uitnodiging om de Vlaamse voetbaltopper Essevee - Gantoise bij te wonen. In een opperbeste sfeer genoten de ruim 130 aanwezigen van elkaars gezelschap, een hapje en een drankje. De late gelijkmaker, waardoor Essevee alsnog een punt thuisield maakte veel goed. Geslaagd uitje dat voor herhaling vatbaar is!

Hoezo, geen hart voor kunst?

Dat er politiek talent in de N-VA zit, zal niemand verbazen. Maar wist u dat we ook heel wat artistiek talent in onze rangen hebben?

OCMW-raadslid **Stefan Korthout** uit Herselt hield een tentoonstelling met eigen kunstwerken in galerij De Mixx.

Anny Roose uit Lichtervelde verzamelt kunstwerken van vrouwelijke kunstenaars. Met de stichting Anny Roose vzw

vraagt ze meer aandacht voor kunstenaressen en wil ze bijdragen tot het tentoonstellen van hun oeuvre. Heel de maand maart loopt een tentoonstelling van haar in het Vlaams Parlement.

Ook in Aartselaar weten ze wat carnaval vieren is!

→
de echte
Sophie De Wit

Enkele seconden beroemd

Gemeenteraadslid Anita Dekkers uit Dilsen-Stokkem kon zich gedurende enkele seconden een BV noemen. Zij schitterde als figurante in de successerie *Beau Séjour* op één.

Echte helden dragen geen cape ...

Noël Geers is voorzitter van N-VA Zelzate. Deze maand hing hij, na 36 jaar trouwe dienst, zijn brandweerhelm aan de spreekwoordelijke haak. Noël begon in 1981 als vrijwillig brandweerman en krom op tot sergeant. Respect!

... of toch wel?

Burgemeester van Steenokkerzeel Kurt Ryon (Klaver-N-VA) is niet aan zijn proefstuk toe. Zowat twintig jaar geleden wist hij - samen met enkele burens - dieven bij de lurven te vatten. Twee jaar geleden overmeesterde de burgemeester nog eigenhandig een oplichter. En vorige maand hielp hij de politie om twee inbrekers op te pakken.

OP DE BARRICADEN

Onderwijsronde van Vlaanderen

Onderwijsronde met Koen Daniëls is schot in de roos

De voorbije maand toerde Vlaams volksvertegenwoordiger Koen Daniëls door de vijf Vlaamse provincies met een toelichting bij de onderwijshervorming.

Koen Daniëls, de onderwijsspecialist van de N-VA in het Vlaams Parlement, bracht het verhelderende verhaal van de onderwijshervorming, die behoudt wat goed is en bijstuurt waar nodig. Daarbij ging het allerm minst om eenrichtingverkeer en gaf hij antwoord op de vele vragen van de aanwezige leerkrachten, directies en ouders.

Objectief V Noteer alvast 10, 17 en 24 juni in uw agenda

OBJECTIEF V
STUDIECENTRUM CONFEDERALISME

Objectief V organiseert op drie zaterdagvoormiddagen in juni een reeks lezingen over de sociaal-economische achtergrond van het confederalisme.

Deze lezingen vinden plaats op 10, 17 en 24 juni in Brussel. Meer informatie vindt u in het volgende Nieuw-Vlaams Magazine.

Geniet van je pensioen, Viviane

Eind februari zwaaide het partijsecretariaat Viviane Steppe uit. Zij ging met pensioen en een verrassingsfeestje kon natuurlijk niet uitblijven.

Toen Viviane in het najaar van 2010 als personeelsverantwoordelijke aan boord kwam op het N-VA-partijsecretariaat, was dat - in de nasleep van de succesvolle verkiezingen van juni 2010 - geen dag te vroeg.

De aanwervingsprocedure schakelde meteen een tandje hoger, en het was ook Viviane die vervolgens het personeelsbeleid verder uittekende voor de honderden professionele medewerkers op het partijsecretariaat, de fracties en de kabinetten.

Bedankt voor je jarenlange inzet en engagement, Viv.
En geniet van je welverdiende pensioen!

Win Bart De Wever met onze nieuwe ledenwervingsactie

Leden zijn belangrijk voor de N-VA. Hoe meer leden onze partij telt, hoe sterker wij lokaal verankerd zijn en hoe beter we de Kracht van Verandering kunnen uitdragen. Om die stijgende trend een extra duwtje te geven, organiseert de N-VA een nieuwe ledenwervingsactie voor alle afdelingen.

De N-VA is de laatste jaren uitgegroeid tot de grootste volkspartij van Vlaanderen, mede dankzij het engagement en de inspanningen van de lokale afdelingen om nieuwe leden te werven. Om ook de grootste ledenpartij te worden, moeten we die stijgende trend verderzetten.

Vier extra prijzen

Net als drie jaar geleden organiseert de N-VA daarom een nieuwe ledenwervingswedstrijd voor alle afdelingen. De afdeling die tussen 1 maart en 30 juni het meeste nieuwe leden per duizend inwoners werft, is de eindwinnaar. En die krijgt als prijs een verzorgde spreekavond met onze nationale voorzitter, inclusief receptie. Naast die hoofdprijs zijn er nog vier extra prijzen te winnen voor de afdelingen die in de andere provincies het best scoren.

Alle afdelingen hebben het wedstrijdreglement ontvangen.

Met vragen kunnen zij terecht bij leden@n-va.be of op het nummer 02 219 49 30.

Bedankt, vrijwilligers!

Tijdens de Week van de Vrijwilliger, die dit jaar liep van 4 tot 12 maart, kregen de duizenden lokale N-VA-vrijwilligers een warm woordje van dank in hun elektronische postbus.

Van het bussen van huis-aan-huisblaadjes, het overtuigen van kiezers tot en met de afwas op het jaarlijkse eefestijn: hun dagelijkse inzet is de motor van onze partij. Die inzet gaat niet onopgemerkt voorbij. Bedankt voor uw engagement en uw tijd!

N-VA Zulte

N-VA Wichelen

N-VA Nijlen

Van historische veldslag tot historisch verbond

Vandaag vechten we onze geschillen liever uit in de rechtbank, niet op een slagveld. Dat is de voorbije jaren ten overvloede bewezen in het dossier van de Oosterweelverbinding. Maar het is ooit anders geweest: 450 jaar geleden - op 13 maart 1567, om precies te zijn - vormde datzelfde Oosterweel het toneel van een échte veldslag.

Toen die Slag bij Oosterweel, zoals het polderdorp toen heette, werd geleverd, waren de Zuidelijke en de Noordelijke Nederlanden nog verenigd onder de strenge heerschappij van de Spaanse koning Filips II. De Slag bij Oosterweel luidde mee de opstand in van de lage landen tegen die Spaanse overheerser. Sommigen zien die veldslag dan ook als het historische begin van wat later als de Tachtigjarige Oorlog de geschiedenisboeken zou ingaan.

Feit is dat de strijdende partijen bij de Vrede van Münster, die in 1648 een einde maakte aan die lange periode van conflict, eveneens 1567 als het officiële begin ervan bestempelden. Maar op een Eentachtigjarige Oorlog zat niemand echt te wachten, want mensen geven van nature de voorkeur aan mooie ronde

getallen. Vandaar dat een veldslag die een jaar later plaatsvond bij het Nederlandse dorpje Heiligerlee, nu als officieel startpunt van de Tachtigjarige Oorlog geldt.

Dat die Slag bij Heiligerlee eindigde met de eerste overwinning van de opstandelingen, beter bekend als geuzen, heeft misschien

ook wel meegespeeld in die beslissing. Bij de Slag om Oosterweel zat het diezelfde opstandelingen immers hoegenaamd niet mee. Hun geuzenleger bleek geen partij voor het professionele, goedgetrainde Spaanse regeringsleger. Hun aanvoerder sneuvelde in de slag zelf en de gevangen geuzen werden beschouwd als rebellen, niet als krijgsgevangenen.

Zij werden gedood op het rad of aan de galg. Naar schatting 700 à 800 opstandelingen kwamen zo om het leven.

Nee, dan eindigt de hedendaagse strijd om Oosterweel toch een pak vreedzamer, met een historisch verbond en geen historisch bloedbad. Of zoals Bart De Wever het stelde op Twitter: "Overeenkomen is toch beter ..."

MEERWAARDE

Achter de schermen van de Nationale Bank

Sinds haar oprichting in 1850 wordt de Nationale Bank van België (NBB) gezien als een van de betrouwbaarste, maar ook geheimzinnigste instellingen van het land. Na de invoering van de euro leek de NBB een relict uit het verleden. Wat is haar bestaansrecht vandaag? Welke rol speelde ze tijdens en na de financiële crisis, toen onze banken aan de afgrond stonden? En hoe luid klinkt haar stem in het koor van de grote Europese Centrale Bank in Frankfurt?

Met veel zin voor detail vertelt Véronique Goossens wat er zich achter de schermen van de Nationale Bank afspeelt en hoe centrale bankiers in de eerste plaats ook maar mensen zijn.

Véronique Goossens, *De geldmakers. Achter de schermen van de Nationale Bank*, uitgeverij Polis, 22,50 euro

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *De geldmakers*. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op volgende wedstrijdvrage: **"Hoe heet de huidige gouverneur van de Nationale Bank?"** Stuur uw antwoord voor 7 april naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Luchthaven Zaventem

Brussel wil enkel de lusten, niet de lasten

60%
vluchthinder voor Vlaanderen alleen

69%
jobs dankzij luchthaven voor Vlamingen

34,5%
vluchthinder voor zowel Vlaanderen als Brussel

Zaventem is de grootste privéwerkgever voor de Brusselaars

5,5%
vluchthinder voor Brussel alleen

17%
jobs dankzij luchthaven voor Brusselaars

!
Met de nieuwe geluidsnormen wil Brussel nóg minder lasten

0%
vluchthinder boven Wallonië

14%
jobs dankzij luchthaven voor Walen

Bert Wollants | Kamerlid

Bron: Brussels Airport Company

COLOFON

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Bram Bombeek, James De Paepe, Maarten Debruyne, Jeroen Dujardin, Jong N-VA, Xavier Lesenne, Joachim Pohlmann, Caroline Reynders, Olivier Van Raemdonck, Yannick Vanderveeren

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1, 9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto vooraf: © Belga Image
Foto's inhoud blz. 3:
© Thinkstock - © Thinkstock - © Koen Broos
Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op 17 maart 2017.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

- [facebook.com/nieuwvlaamsealliantie](https://www.facebook.com/nieuwvlaamsealliantie)
- volg @de_NVA op Twitter
- volg N-VA Vandaag via @de_NVA op Instagram

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw, Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

“ **Werken in het groen is een warme en zinvolle dagbesteding voor mensen met een beperking.** ”

Tine van der Vloet, Vlaams volksvertegenwoordiger, is blij dat mensen met een beperking nu ook met hun zorgbudget terecht kunnen bij groenezorginitiatieven.